

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יומא-אמר להם הממונה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל דתקון רבנן - כעין דאורייתא תקון.	אמר ליה: [רב יוסף]											◇
ביאה במקצת שמה ביאה או לא?	אביי לרב יוסף:											◇
בהונות יוכיחו, שהן ביאה במקצת	אמר ליה: [רב יוסף]											◇
ומצורע טובל ועומד בשער ניקנור.	תניא:											◇
מהו שיעשה סכין ארוכה וישחוט?	איבעיא להו:											◇
תיבעי לבן זומא, תיבעי לרבנן דפליגי עליה דרבי יהודה.												◇
תיבעי לבן זומא - עד כאן לא מחייב בן זומא אלא לגואי, אבל לבראי - לא. או דילמא אתי לאימשוכי?												◇
תיבעי לרבנן דפליגי עליה דרבי יהודה - עד כאן לא קאמרי רבנן התם - דלא קא עביד עבודה, אבל הכא דקא עביד עבודה - לא. או דילמא לא שנא?												◇
תיקו.												◇
חמש טבילות ועשרה קידושין טובל												◇
חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, וכולן בקדש בבית הפרוה, חוץ מראשונה שהיתה בחול על גבי שער המים, ובצד לשכתו היתה.	תנו רבנן:											◇
שמע מיניה עין עיטם גבוה מקרקע עורה עשרים ושלוש אמות.	אביי:											◇
כל הפתחים שהיו שם גובהן עשרים אמה ורחבן עשר אמות, חוץ משל אולם.	דתנן:											◇
(ויקרא טו) ורחץ בשרו במים - במי מקוה, כל בשרו - מים שכל גופו עולה בהן, וכמה הן - אמה על אמה ברוב שלש אמות. ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה.	ותניא:											◇
והא איכא אמה תקרה ואמה מעזיבה												◇
שערים דבית המקדש, כיון דשישא נינהו - במשהו עבדי להו.												◇
והא איכא האיך משהן												◇
כיון דלא הואי אמתא - לא חשיב לה.												◇
פרסו סדין של בוץ וכו'												◇
מאי שנא של בוץ?												◇
כדי שיכיר שעבודת היום בבגדי בוץ.	כדאמר רב כהנא:											◇
הכא נמי: שיכיר שעבודת היום בבגדי בוץ.												◇
פשט, ירד, וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו.												◇
הביאו לו את התמיד, קרצו, ומירק אחר שחיטה על ידו. קבל את הדם וזרקו.												◇
נכנס להקטיר קטורת של שחר, ולהיטיב את הגרות, ולהקריב את הראש ואת האברים והחבתין, ואת היין.												◇
קטורת של שחר היתה קריבה בין דם לאברים, של בין הערבים בין איברים לנסכים.												◇
אם היה כהן גדול זקן או איסטניס - מחמין לו חמין ומטילין לתוך הצונן, כדי שתפיג צינתו.												◇
הא דלא כרבי מאיר. דאי רבי מאיר, כיון דאמר:	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:											◇
תרי קידושי אלבישה עבדי להו	[רבי מאיר]											◇
הכא נמי ליעביד תרי קידושי אלבישה.												◇
בין לרבנן בין לרבי מאיר חד אפשיטה דבגדי קודש, וחד אלבישה. והכא בהא קא מיפליגי:	אמר להו רב פפא:											◇

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יומא-אמר להם הממונה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(ויקרא טז) ופשט ורחץ (ורחץ) ולבש, רבי מאיר סבר: מקיש פשיטה ללבישה, מה לבישה - לובש ואחר כך מקדש, אף פשיטה - פושט ואחר כך מקדש.	[רבי מאיר]								◆	■	!	◇	לא:
מקיש פשיטה ללבישה: מה לבישה - כשהוא לבוש מקדש, אף פשיטה - כשהוא לבוש מקדש. אמרו ליה רבנן לרב פפא: ומי מצית אמרת - הכל?	רבנן סברי:								◆	■	!	◇	לא:
פרסו סדין של בוך בינו לבין העם, פשט וירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקידש ידיו ורגליו.	והתניא: [רבנן]								◆	■	‡	◇	לא:
פשט וקידש ידיו ורגליו, וירד וטבל עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקידש ידיו ורגליו.	רבי מאיר:								◆	■	‡	◇	לא:
אי תניא - תניא.	אמר להו: [רב פפא]									■		◇	לא:
בשלמא לרבי מאיר - היינו דמשכחת לה עשרה קידושין, אלא לרבנן, תשעה הון											‡		לא:
קידושא בתרא - כי פשיט בגדי קדש ולביש בגדי חול עביד ליה התם.	אמרי לך רבנן:										!	◇	לב.